

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň Mgr. Daniely Zemanové a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci **žalobce: Prof. Ing. J. L., CSc.**, zastoupeného JUDr. Miroslavem Muchnou, advokátem se sídlem Vídeňská 181, Klatovy 1, proti **žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje**, se sídlem Škroupova 18, Plzeň, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 9. 2005, č. j. RR 2208/05, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 25. 6. 2008, č. j. 57 Ca 65/2005 – 54,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Stěžovateli Prof. Ing. J. L., CSc., **b u d e v r á c e n** zaplacený soudní poplatek ve výši 3000 Kč z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení shora uvedeného rozsudku Krajského soudu v Plzni (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje ze dne 5. 9. 2005, č. j. RR 2208/05. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání stěžovatele proti rozhodnutí Městského úřadu Klatovy ze dne 17. 5. 2005, č. j.: výst./1281/05-Bo, a současně bylo napadené rozhodnutí potvrzeno.

Podáním ze dne 21. 10. 2008, které bylo doručeno Nejvyššímu správnímu soudu dne 22. 10. 2008, vzal stěžovatel svoji kasační stížnost proti výše uvedenému rozsudku krajského soudu v plném rozsahu zpět.

Podle ustanovení § 47 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), soud usnesením řízení zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.

Vzhledem k tomu, že projev vůle stěžovatele, jímž došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, je zcela jednoznačný a nevzbuzuje pochybnosti o tom, že jím stěžovatel zamýšlel ukončení řízení o kasační stížnosti jeho zastavením, Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti zastavil dle shora citovaného ustanovení s. ř. s., za použití § 120 s. ř. s. Tento postup je výrazem dispoziční zásady, kterou je správní soudnictví ovládáno.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., dle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Dle druhé věty citovaného ustanovení vzal-li však navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce nato bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení. Vzhledem k okolnosti, že nebylo prokázáno, že by stěžovatel vzal svoji kasační stížnost zpět pro pozdější chování správního orgánu nebo že by byl uspokojen, postupoval Nejvyšší správní soud podle věty první citovaného ustanovení, za použití § 120 s. ř. s, a náhradu nákladů řízení nepřiznal žádnému z účastníků řízení.

Výrok o vrácení soudního poplatku se opírá o ustanovení § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, dle kterého soud vrátí z účtu soudu i zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. října 2008

JUDr. Radan Malík
předseda senátu